

แบบเรียนภาษาไทย สำหรับนักธุรกิจเกาหลี

THAI LANGUAGE TEXTBOOK FOR KOREAN BUSINESSMEN

จอิิน ออง

Jiin Ong

สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
Teaching Thai as a Foreign Language Department of Thai and Oriental Languages Faculty of
Humanities, Srinakharinwirot University, Thailand.

Corresponding author, E-mail: kyahu@naver.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบเรียนภาษาไทยสำหรับนักธุรกิจเกาหลีให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด $E1/E2 = 85/85$ ผู้วิจัยจึงได้รวบรวมข้อมูลและศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาษาไทยเชิงธุรกิจ แบบเรียน และแบบเรียนสำหรับชาวต่างชาติ

ผู้วิจัยได้สร้างแบบเรียนภาษาไทยสำหรับนักธุรกิจเกาหลี 5 บทเรียน ได้แก่ ภาษาไทยธุรกิจ การลังาน การติดต่อกองตรวจคนเข้าเมือง การโฆษณา และการสั่งซื้อสินค้า โดยนำไปทดลองใช้กับ กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นชาวเกาหลีจำนวน 10 คนที่ประกอบอาชีพอยู่ในประเทศไทย และสามารถใช้ภาษาไทย ระดับกลางได้ทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ ฟัง พูด อ่าน และเขียน

ผลการวิจัยพบว่า แบบเรียนภาษาไทยสำหรับนักธุรกิจเกาหลีที่มีประสิทธิภาพ $E1/E2 = 89.60/87.40$ เป็นไปตามเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้ เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของแบบเรียนภาษาไทย สำหรับ นักธุรกิจเกาหลี

คำสำคัญ: แบบเรียน แบบเรียนภาษาไทย นักธุรกิจ เกาหลี

Abstract

This study was conducted with the purpose of constructing textbook to teach Thai language for Korean Businessmen which has the efficiency in accordance with the standard index $E1/E2 = 85/85$ and comparing students' learning achievement after learning in the textbook.

At the first, searched documents and researches related with Thai business language, Textbooks and also Textbooks for foreigner. After then, made the Thai Language Textbook for Korean Businessmen and tried this with 10 people of Korean businessmen who are working in Thailand and can use Thai language in middle-level.

According to the data that found after teaching 10 Korean businessmen this textbook attained the efficiency index of $E1/E2 = 89.6/87.4$. The results of the study prove that the Thai Language Textbook for Korean businessmen is efficient to be used in teaching.

Keywords: textbook, Thai Language textbook, Businessmen, Korean

บทนำ

ประเทศไทยกับสาธารณรัฐเกาหลีมีการติดต่อกันตั้งแต่ พ.ศ. 2493 เมื่อครั้งสมัยสงครามเกาหลีประเทศไทยเป็นประเทศแรกในเอเชียที่ส่งข่าวสารและกำลังทหารไปช่วยเหลือสาธารณรัฐเกาหลีในฐานะสมาชิกแห่งองค์การสหประชาชาติ หลังจากสงครามเกาหลีสิ้นสุดลงสาธารณรัฐเกาหลีได้ตั้งรัฐบาลขึ้นที่กรุงโซล เมื่อปี พ.ศ. 2501 จากนั้นประเทศไทยกับสาธารณรัฐเกาหลีเริ่มมีความสัมพันธ์ระหว่างประเทศอย่างเป็นทางการและมีการแลกเปลี่ยนทางด้านวัฒนธรรม เศรษฐกิจ และสังคม โดยเฉพาะด้านการค้าระหว่างประเทศไทยกับสาธารณรัฐเกาหลีเติบโตขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ตามข้อมูลสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน บริษัทเกาหลีที่ลงทุนในประเทศไทยในปี พ.ศ. 2551 มี 156 แห่ง โดยไม่รวมการลงทุนเป็นส่วนบุคคล ซึ่งการลงทุนในลักษณะเป็นส่วนบุคคลนั้นในปลายปี พ.ศ. 2549 มีประมาณ 137 ราย ส่วนบริษัทเกาหลีที่มาลงทุนในประเทศไทยมีทั้งบริษัทขนาดใหญ่จนถึงบริษัทขนาดเล็ก เช่น บริษัทในเครือ SAMSUNG หรือบริษัทในเครือ LG หรือบริษัท POSCO และบริษัทขนาดกลางขนาดเล็กที่ทำงานร่วมมือกับบริษัทขนาดใหญ่ดังกล่าว การลงทุนในปี พ.ศ. 2551 เติบโตขึ้นจากปีก่อนหน้านั้นร้อยละ 50 ซึ่งดีค่าเป็นจำนวนเงินประมาณ 180,000,000 เหรียญสหรัฐ และยังมีแนวโน้มที่จะเติบโตขึ้นอีก [1]

ข้อมูลจากสถานทูตสาธารณรัฐเกาหลีประจำราชอาณาจักรไทยกล่าวว่าการค้าส่งสินค้าออกจากประเทศไทยสู่สาธารณรัฐเกาหลีในปี

พ.ศ. 2550 มีมูลค่า 2,980,00,000 เหรียญสหรัฐ และในปี พ.ศ. 2551 เติบโตขึ้นเป็น 3,670,000,000 เหรียญสหรัฐ ซึ่งเปรียบเทียบกับปีที่แล้วได้เติบโตเป็นร้อยละ 23 และในปี พ.ศ. 2551 การส่งสินค้าออกจากประเทศไทยไปยังสาธารณรัฐเกาหลีนั้นเป็นอันดับที่ 12 ส่วนสาธารณรัฐเกาหลีส่งสินค้าออกไปยังประเทศไทยในปี พ.ศ. 2550 มีมูลค่า 139,900,000,000 เหรียญสหรัฐ และในปี พ.ศ. 2551 เติบโตขึ้นเป็น 178,600,000,000 เหรียญสหรัฐ ซึ่งการนำเข้าจากประเทศไทยได้เติบโตขึ้นร้อยละ 27.6 และในขณะเดียวกันประเทศไทยอยู่อันดับที่ 8 ในการนำสินค้าสาธารณรัฐเกาหลีเข้าประเทศ [2]

ตามข้อมูลจากกระทรวงแรงงานประเทศไทย ชาวเกาหลีที่เข้ามาประกอบอาชีพอยู่ในประเทศไทยอย่างถูกต้องตามกฎหมายมีจำนวนมากกว่าเดือนมกราคม - ธันวาคม พ.ศ. 2551 มีทั้งหมด 1,722 คน โดยแยกคนที่ได้รับอนุญาตให้ทำงานในราชอาณาจักรไทยตามมาตรา 9 มีจำนวน 1,424 คน และตามมาตรา 12 มีจำนวน 298 คน ต่อมาระหว่างเดือนมกราคม - ธันวาคม พ.ศ. 2552 ชาวเกาหลีที่ได้รับอนุญาตให้ทำงานในราชอาณาจักรไทยตามมาตรา 9 มีจำนวน 1,337 คน และตามมาตรา 12 มีจำนวน 190 คน สรุปได้ว่าจำนวนชาวเกาหลีคงเหลือ ณ เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2552 ตามมาตรา 9 มีจำนวน 2,506 คน และตามมาตรา 12 มีจำนวน 760 คน รวมแล้วมีทั้งหมด 3,266 คน [3]

จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นว่าความสัมพันธ์เชิงธุรกิจระหว่างคนไทยกับคนเกาหลีนั้นมีอัตรา

เพิ่มมากขึ้น ดังนั้นชาวเกาหลีที่มาลงทุนในประเทศไทยจึงจำเป็นต้องสื่อสารภาษาไทยเชิงธุรกิจกับคนไทยซึ่งการศึกษาภาษาไทยเชิงธุรกิจควรมีความรู้ภาษาไทยพื้นฐานมาก่อน นั่นหมายถึงผู้เรียนชาวเกาหลีที่มีความประสงค์จะเรียนภาษาไทยเชิงธุรกิจจะต้องสามารถทั้ง ฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาไทยได้ในระดับหนึ่ง ซึ่งนักธุรกิจชาวเกาหลีที่เรียนภาษาไทยมักจะใช้ 3 วิธีดังต่อไปนี้คือ

1. เรียนภาษาไทยในสถาบันอุดมศึกษา ณ สาธารณรัฐเกาหลี
2. เรียนภาษาไทยในสถาบันสอนภาษาไทยของเอกชนหรือของรัฐบาลในประเทศไทย
3. เรียนภาษาไทยระยะสั้นกับสถาบันอุดมศึกษา ณ สาธารณรัฐเกาหลี และมาเรียนต่อในสถาบันของเอกชนหรือสถาบันอุดมศึกษาของรัฐบาลในประเทศไทย

ลักษณะเช่นนี้ในสาธารณรัฐเกาหลีจะมีบริษัทซัมซุงเป็นผู้ดูแลให้ทุนเรียนแก่เจ้าหน้าที่และผู้จัดการของบริษัทฯ ดังนั้นบุคคลในบริษัททั่วๆ ไปยังไม่ปรากฏว่ามีการเรียนตามวิธีนี้ แต่ปัจจุบันลักษณะการเรียนเช่นนี้กำลังได้รับความนิยมจากสถานที่ราชการของสาธารณรัฐเกาหลี เช่น การไฟฟ้าแห่งสาธารณรัฐเกาหลี เป็นต้น

จากที่นำเสนอข้างต้นผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญของภาษาเชิงธุรกิจซึ่งมีลักษณะเฉพาะทางภาษาและมีความสนใจที่จะสร้างแบบเรียนภาษาไทยธุรกิจโดยใช้วิธีการดำเนินการวิจัย ที่สำคัญคือนักวิชาการได้มีความคิดเห็นว่าภาษาไทยเชิงธุรกิจมีลักษณะต่างไปจากภาษาไทยทั่วไป ดังความเห็นต่อไปนี้

ภาษาเชิงธุรกิจมีลักษณะเฉพาะที่ต่างจากภาษาการสื่อสารทั่วไป พิศพิสัย สนวนพจน์ และเอกฉันท์ จารุเมธีชน ได้กล่าวถึงลักษณะเฉพาะของภาษาไทยในเชิงธุรกิจว่า ภาษาไทยเชิงธุรกิจต้อง

- 1) กะทัดรัดและชัดเจน 2) ถูกต้อง 3) แนบเนียน

- 4) สุภาพ และการใช้ภาษาในการสื่อสารทางธุรกิจจะประสบผลดีได้ ถ้ามีหลักการพูด การอ่าน การเขียน และการฟังดี [4-5]

ถึงแม้ว่าการเรียนภาษาไทยเชิงธุรกิจมีความจำเป็นดังกล่าวแต่การเรียนการสอนภาษาไทยในสถาบันอุดมศึกษาในสาธารณรัฐเกาหลีก็มีเพียงระดับอุดมศึกษาเท่านั้น และมีมหาวิทยาลัยเพียง 2 แห่ง คือ มหาวิทยาลัยฮันกุกภาษาและกิจการต่างประเทศ ณ กรุงโซล และมหาวิทยาลัยพูชานภาษาและกิจการต่างประเทศ ณ เมืองพูชาน โดยที่มหาวิทยาลัยฮันกุกฯ มีวิทยาเขต 2 แห่ง คือ วิทยาเขตโซล และวิทยาเขตยงอิน ชอย ชาง ซอง (CHOI, Chang Sung) ได้กล่าวถึงการเรียนการสอนภาษาไทยในสาธารณรัฐเกาหลีว่ามหาวิทยาลัยฮันกุกฯ วิทยาเขตโซล เปิดสอนภาษาไทยเป็นวิชาเอกตั้งแต่ พ.ศ. 2509 และวิทยาเขตยงอินเริ่มสอนภาษาไทยเป็นวิชาเอกตั้งแต่ปี พ.ศ. 2526 ปัจจุบันวิทยาเขตยงอิน ได้พัฒนาสภาพจากวิทยาเขตเป็นคณะอักษรศาสตร์การแปล (College of Interpretation and Translation) แล้ว ตั้งแต่เดือนมีนาคม พ.ศ. 2551 ส่วนมหาวิทยาลัยพูชานฯ เริ่มสอนภาษาไทยเป็นวิชาเอกตั้งแต่ปี พ.ศ. 2525 แม้ว่าสถาบันอุดมศึกษาทั้ง 3 แห่งได้เปิดสอนภาษาไทยเป็นวิชาเอกแต่มีวิชาภาษาไทยเชิงธุรกิจเป็นเพียงวิชาเลือกเท่านั้น ดังนั้นผู้ที่มีความประสงค์จะทำงานในประเทศไทยแต่ไม่เข้าเรียนภาษาไทยเป็นวิชาเอกในสถานอุดมศึกษาดังกล่าว จึงขาดโอกาสเรียนภาษาไทยเชิงธุรกิจ กล่าวได้ว่าการเรียนวิชาภาษาไทยเชิงธุรกิจมีจำกัดเฉพาะนักศึกษาเท่านั้น ส่วนนักธุรกิจที่มีความสนใจหรือมีความจำเป็นต้องเรียนภาษาไทยเชิงธุรกิจไม่สามารถเรียนวิชานี้ได้ เพราะวิชานี้ยังไม่เปิดสอนตามสถาบันสอนภาษาทั่วไป [6]

ด้วยเหตุนี้นักธุรกิจเกาหลีที่ลงทุนทำธุรกิจในประเทศไทยจึงมักประสบปัญหาในการสื่อสารขณะทำงานอยู่ในประเทศไทย เนื่องจากนักธุรกิจ

เกิดความรู้สึกยากลำบากในการติดต่อกับบริษัทอื่นๆ หรือหน่วยงานราชการไทยที่ต้องใช้ศัพท์ธุรกิจ และศัพท์ราชการ เพราะไม่สามารถแสดงความคิดเห็น หรือความต้องการอย่างถูกต้องชัดเจนได้ อันส่งผลกระทบต่อการลงทุนและการขยายกิจการ ก่อให้เกิดความล่าช้าไม่ทันต่อการดำเนินธุรกิจ หรือขยายธุรกิจ

เนื่องจากผู้วิจัยเป็นชาวเกาหลีที่ทำงานให้แก่บริษัทเกาหลีซึ่งดำเนินธุรกิจในประเทศไทย จึงได้มีโอกาสพบกับนักธุรกิจชาวเกาหลีที่สามารถใช้ภาษาไทยในการสื่อสารในชีวิตประจำวันเบื้องต้นได้ แต่ไม่สามารถใช้ภาษาเชิงธุรกิจได้อย่างถูกต้องชัดเจน เนื่องจากภาษาไทยเชิงธุรกิจ มีลักษณะต่างจากภาษาการสื่อสารทั่วไปดังกล่าวไว้ข้างต้น เพราะฉะนั้นนักธุรกิจชาวเกาหลีเหล่านี้จึงมีความประสงค์จะเรียนภาษาไทยเชิงธุรกิจ เพื่อการติดต่อธุรกิจและติดต่อกับข้าราชการไทยได้อย่างราบรื่นและประสบความสำเร็จ ซึ่งสอดคล้องกับปรัชญา ช่างขวัญยืนได้กล่าวถึง ความสำคัญของภาษาที่มีต่อธุรกิจว่า [7]

การนำคอมพิวเตอร์มาใช้บันทึกเรื่องราว ข่าวสาร การติดต่อสื่อสารกันทั้งทางไปรษณีย์ และสื่อโทรคมนาคมต่างๆ อย่างมากมายในปัจจุบัน การโฆษณาในรูปแบบต่างๆ ทั้งที่เป็นจดหมาย แผ่นพับ

การประชาสัมพันธ์ การติดต่อสมัครงาน การประกาศแจ้งความและข่าวสารเหล่านี้ เป็นกิจกรรมทางธุรกิจ ซึ่งรุ่มล่อมอยู่รอบตัวเรา อยู่ในปัจจุบัน กิจกรรมเหล่านี้ ล้วนต้องใช้ภาษาเป็นหลักทั้งสิ้น และภาษาที่ใช้ส่วนมากหรือเกือบทั้งหมด คือ ภาษาไทย

ด้วยเหตุและความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัย จึงได้เลือกศึกษาวิจัย “แบบเรียนภาษาไทย สำหรับนักธุรกิจเกาหลี” เพื่อสร้างแบบเรียนที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งหัวข้อบทเรียนแต่ละบทในแบบเรียนนี้ ผู้วิจัยได้คัดเลือกตามประสบการณ์ตรงของผู้วิจัยที่ได้สอน

ภาษาไทยธุรกิจให้แก่ธุรกิจชาวเกาหลีที่มักพบปัญหาเสมอ เช่น การพูดคุยในโอกาสต่างๆ หรือการเขียนแบบฟอร์มต่างๆ ในธนาคาร ที่ทำงาน หน่วยงานราชการที่นักธุรกิจเกาหลีอาจต้องพบ และมักจะประสบปัญหาอยู่เสมอ เป็นต้น ที่สำคัญคือ เพื่อให้ นักธุรกิจเกาหลีได้นำแบบเรียนนี้ไปใช้ประโยชน์ต่อการเรียนภาษาไทยธุรกิจและสามารถใช้ภาษาไทยธุรกิจได้อย่างถูกต้องตามสถานการณ์ ในการดำเนินกิจการของตนเองต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างแบบเรียนภาษาไทย สำหรับนักธุรกิจเกาหลีที่มีประสิทธิภาพ
2. เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบเรียนภาษาไทย สำหรับนักธุรกิจเกาหลี ตามเกณฑ์ที่กำหนด $E1/E2 = 85/85$

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้ดำเนินวิจัยได้สร้าง “แบบเรียนภาษาไทย สำหรับนักธุรกิจเกาหลี” และใช้เป็นเครื่องมือวิจัย ซึ่งแบบเรียนมีเนื้อหาประกอบด้วย ดังนี้

บทที่ 1 ภาษาไทยธุรกิจ

1. บทอ่าน เรื่อง “ภาษาไทยธุรกิจ”
2. คำศัพท์ใหม่
3. ความหมายและโครงสร้างของการใช้ภาษา
  - 3.1 บ้าง
  - 3.2 สามารถ – ได้
4. แบบฝึกหัด
5. วัฒนธรรมการสื่อสาร เรื่อง “การรับโทรศัพท์ในสำนักงาน”
6. ความรู้เพิ่มเติม ตำแหน่งในบริษัท

บทที่ 2 การกลางาน

1. บทอ่าน เรื่อง “การกลางาน”
2. คำศัพท์ใหม่

3. ความหมายและโครงสร้างของ
การใช้ภาษา

- 3.1 นำ - ไป, มา
- 3.2 หรือไม่ หรือเปล่า

4. แบบฝึกหัด

5. วัฒนธรรมการสื่อสาร เรื่อง
“การสัมภาษณ์คนสมัครงาน”

6. ความรู้เพิ่มเติม แบบฟอร์มต่างๆ
ที่ใช้ในบริษัท

บทที่ 3 การติดต่อกองตรวจคนเข้าเมือง

1. บทอ่าน เรื่อง “การติดต่อกองตรวจ
คนเข้าเมือง”

2. คำศัพท์ใหม่

3. ความหมายและโครงสร้างของ
การใช้ภาษา

- 3.1 เพราะ เนื่องจาก - จึง
- 3.2 การใช้ตัวเลข

4. แบบฝึกหัด

5. วัฒนธรรมการสื่อสาร การไปธนาคาร
เพื่อเปิดบัญชี

6. ความรู้เพิ่มเติม แบบฟอร์มที่ใช้ใน
หน่วยงานต่างๆ

บทที่ 4 การโฆษณา

1. บทอ่าน เรื่อง “การโฆษณา”

2. คำศัพท์ใหม่

3. ความหมายและโครงสร้างของ
การใช้ภาษา

- 3.1 คิด เห็น - ว่า
- 3.2 การกล่าวสิ่งหลายอย่าง

4. แบบฝึกหัด

5. วัฒนธรรมการสื่อสาร การกล่าว
สุนทรพจน์ในงานวันก่อตั้งของบริษัท

6. ความรู้เพิ่มเติม งานมงคล

บทที่ 5 การสั่งซื้อสินค้า

1. บทอ่าน เรื่อง “การสั่งซื้อสินค้า”

2. คำศัพท์ใหม่

3. ความหมายและโครงสร้างของ
การใช้ภาษา

3.1 กรุณา / โปรด

3.2 การกล่าววัน เดือน และปี

4. แบบฝึกหัด

5. วัฒนธรรมการสื่อสาร การโทรศัพท์
สั่งพวงหรือดส่งงานศพ

6. ความรู้เพิ่มเติม

6.1 ตัวอย่างใบแจ้งหนี้

6.2 งานอวมงคล

และการสร้างเครื่องมือและทดลองใช้กับกลุ่ม
ตัวอย่าง ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องใน
หัวข้อ ดังต่อไปนี้

1.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ
ภาษาไทยเชิงธุรกิจ

1.1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับภาษา
ไทยเชิงธุรกิจ

1.1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาษา
ไทยเชิงธุรกิจ

1.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ
แบบเรียน

1.2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียน

1.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียน

1.3 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ
แบบเรียนสำหรับชาวต่างชาติ

1.3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียน
สำหรับชาวต่างชาติ

1.3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียน
สำหรับชาวต่างชาติ

2. กำหนดกลุ่มตัวอย่าง

3. กำหนดจุดประสงค์ในการสร้างแบบเรียน
ภาษาไทยสำหรับนักธุรกิจเกาหลี

4. สร้างแบบเรียนภาษาไทยสำหรับนักธุรกิจ
เกาหลี มีเนื้อหา 5 บท ดังนี้

- บทที่ 1 ภาษาไทยธุรกิจ
- บทที่ 2 การलगาน
- บทที่ 3 การติดต่อกองตรวจคนเข้าเมือง
- บทที่ 4 การโฆษณา
- บทที่ 5 การสั่งซื้อสินค้า

5. เสนออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญสอนภาษาไทย ทั้งหมด 3 ท่าน ได้แก่ อาจารย์คนไทย 2 ท่าน และอาจารย์คนเกาหลี ซึ่งเป็นผู้สอนภาษาไทยในมหาวิทยาลัยฮันุกุกภาษาและกิจการต่างประเทศ 1 ท่านพิจารณา

6. ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ

7. ทดลองใช้แบบเรียนกับประชากร 3 คน ซึ่งเป็นชาวเกาหลีผู้ที่มีความรู้ภาษาไทยใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง โดยมีการทดสอบเมื่อเรียนจบแต่ละบท

แล้วมีการทดสอบหลังเรียน เพื่อนำผลการสอบไปปรับปรุงก่อนนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง

8. ปรับปรุงแบบเรียนตามข้อมูลที่ได้จากการทดลองกับประชากร เพื่อให้เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่าง

9. นำแบบเรียนและแบบทดสอบที่ได้ปรับปรุงไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างพนักงานชาวเกาหลีจำนวน 10 คน ที่สามารถใช้ภาษาไทยได้ระดับกลางทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ ฟัง พูด อ่าน และเขียน

ซึ่งการดำเนินการทดลอง จะใช้แบบเรียนภาษาไทย สำหรับนักธุรกิจเกาหลี ซึ่งแบบเรียนนี้ประกอบด้วย 5 บทเรียน ผู้วิจัยใช้เวลาในการสอนบทเรียนละ 2 คาบเรียน คาบเรียนละ 45 นาที จึงใช้เวลาในการทดลองทั้งหมด 12 คาบเรียน รวมทั้งปฐมนิเทศ สอบหลังเรียนทั้ง 5 บทเรียน ดังนี้

ตารางที่ 1 ระยะเวลาในการทดลอง

วันที่	รายการ	เวลา
1	ปฐมนิเทศ	10 นาที
	สอนบทที่ 1 เรื่อง “ภาษาทางธุรกิจ”	80 นาที
	ทำแบบทดสอบท้ายบทเรียน	
2	สอนบทที่ 2 เรื่อง “การलगาน”	90 นาที
	ทำแบบทดสอบท้ายบทเรียน	
3	สอนบทที่ 3 เรื่อง “การติดต่อกองตรวจคนเข้าเมือง”	90 นาที
	ทำแบบทดสอบท้ายบทเรียน	
4	สอนบทที่ 4 เรื่อง “การโฆษณา”	90 นาที
	ทำแบบทดสอบท้ายบทเรียน	
5	สอนบทที่ 5 เรื่อง “การสั่งซื้อสินค้า”	90 นาที
	ทำแบบทดสอบท้ายบทเรียน	
6	ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ของแบบเรียน	60 นาที
	ปัจฉิมนิเทศ	30 นาที

10. หาค่าประสิทธิภาพเฉลี่ยและค่าประสิทธิภาพของผลสัมฤทธิ์ โดยใช้สูตร E_1 และ E_2

E_1 คือ ค่าประสิทธิภาพเฉลี่ย คิดเป็นร้อยละของคะแนนที่นักเรียนได้รับโดยเฉลี่ยจากการทำแบบฝึกหัดและประกอบกิจกรรม

E_2 คือ ค่าประสิทธิภาพผลลัพธ์ (พฤติกรรมที่เปลี่ยนในตัวผู้เรียนหลังเรียน) คิดเป็นร้อยละของคะแนนที่นักเรียนได้รับจากการทดสอบหลังเรียน

$$E_1 = \frac{\sum x}{A} \times 100$$

$$E_2 = \frac{\sum y}{B} \times 100$$

เมื่อ E_1	แทน	ประสิทธิภาพเฉลี่ย
E_2	แทน	ประสิทธิภาพผลลัพธ์
$\sum x$	แทน	คะแนนรวมของนักศึกษาที่ได้จากการทำแบบทดสอบย่อย
$\sum y$	แทน	คะแนนรวมของนักศึกษาที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
N	แทน	จำนวนนักศึกษา
A	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบย่อยแต่ละบท
B	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์เกณฑ์ที่ใช้

$E_1/E_2 = 85/85$

11. วิเคราะห์ข้อมูล

12. สรุปผล อภิปรายผล และนำเสนอข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัย

จากการที่ผู้วิจัยได้สร้าง “แบบเรียนภาษาไทยสำหรับนักเรียนพิการเกาหลี” เพื่อเพิ่มพูนความรู้ภาษาและวัฒนธรรม ซึ่งเนื้อหาบทเรียนทั้ง 5 บทเป็นเรื่องที่นักเรียนเกาหลีอาจต้องพบในชีวิตประจำวันระหว่างดำเนินธุรกิจร่วมกับชาวไทย ผู้วิจัยจึงมีความประสงค์ว่า ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้จากการเรียนแบบเรียนนี้ไปใช้ในชีวิตประจำวันของตน เพื่อให้การทำงานของผู้เรียนราบรื่นขึ้น

ผู้วิจัยได้ทดลองแบบเรียนกับกลุ่มตัวอย่างตามกระบวนการในการหาประสิทธิภาพแบบเรียน และได้ผลการวิจัย ได้แบบเรียนภาษาไทยสำหรับนักเรียนพิการเกาหลี 5 บท ดังนี้

- บทที่ 1 ภาษาไทยธุรกิจ
- บทที่ 2 การलगาน
- บทที่ 3 การติดต่อกองตรวจคนเข้าเมือง
- บทที่ 4 การโฆษณา
- บทที่ 5 การสั่งซื้อสินค้า

การนำเสนอเนื้อหาแต่ละบทประกอบด้วย แผนการสอน บทอ่าน คำศัพท์ใหม่ที่ปรากฏในบทอ่าน การใช้ภาษา แบบฝึกหัด วัฒนธรรม การสื่อสาร ความรู้เพิ่มเติม และแบบทดสอบท้ายบท แบบเรียนภาษาไทยสำหรับนักธุรกิจเกาหลี มีประสิทธิภาพ $E_1/E_2 = 89.60/87.40$ ซึ่งเป็นไป

ตามเกณฑ์ที่ได้กำหนด โดยประสิทธิภาพตัวแรกหรือ E_1 ของบทเรียนทั้ง 5 บทอยู่ระหว่างร้อยละ 86.80 - 92.40 จึงค่าเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 89.60 และประสิทธิภาพตัวหลังหรือ E_2 คิดเป็นร้อยละ 87.40 ดังตารางข้างล่างต่อไปนี้

ตารางที่ 2 แสดงคะแนนจากการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนแต่ละบทของแบบเรียนภาษาไทยสำหรับนักธุรกิจเกาหลี บทเรียนที่ 1 - 5

คนที่	บทที่ 1 คะแนนเต็ม 100	บทที่ 2 คะแนนเต็ม 100	บทที่ 3 คะแนนเต็ม 100	บทที่ 4 คะแนนเต็ม 100	บทที่ 5 คะแนนเต็ม 100
1	90	92	100	95	90
2	95	100	94	95	92
3	85	87	90	85	80
4	93	85	85	88	85
5	92	85	88	90	85
6	100	95	95	90	90
7	89	90	90	85	88
8	95	88	90	85	85
9	100	95	93	90	90
10	85	83	80	80	83
คนที่	บทที่ 1 คะแนนเต็ม	บทที่ 2 คะแนนเต็ม	บทที่ 3 คะแนนเต็ม	บทที่ 4 คะแนนเต็ม	บทที่ 5 คะแนนเต็ม
ค่ารวม ($\sum X$)	924	900	905	883	868
ค่าเฉลี่ย $\left(\frac{\sum X}{N} \right)$	92.40	90.00	90.50	88.30	86.80

ตารางที่ 3 ประสิทธิภาพเฉลี่ยของแบบเรียน

รายการ	แบบเรียนภาษาไทยสำหรับนักธุรกิจเกาหลี				
	บทที่ 1	บทที่ 2	บทที่ 3	บทที่ 4	บทที่ 5
ค่าเฉลี่ยของคะแนนการทำแบบทดสอบท้ายบท	92.40	90.00	90.50	88.30	86.80
ค่าร้อยละ (E_1)	92.40	90.00	90.50	88.30	86.80
ค่าเฉลี่ยร้อยละ	89.60				

สรุปได้ว่า แบบเรียนภาษาไทยสำหรับ นักธุรกิจเกาหลีมีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะนำไปใช้เป็นแบบเรียนในการเรียนการสอนภาษาไทย

สำหรับนักธุรกิจเกาหลีได้ และทำให้กลุ่มผู้เรียน ได้เกิดการพัฒนาการทางการเรียนรู้ภาษาไทย เช่น ได้เพิ่มพูนคำศัพท์ ได้เรียนรู้วัฒนธรรมไทย ฯลฯ

สรุปและอภิปรายผล

1. ค่าประสิทธิภาพของแบบเรียนแต่ละบทของ “แบบเรียนภาษาไทยสำหรับนักธุรกิจเกาหลี” ผ่านเกณฑ์ประสิทธิภาพตัวแรกหรือ E_1 ที่กำหนดไว้ ($E_1 = 85$) ดังมีรายละเอียด ดังนี้

บทที่ 1 ภาษาไทยธุรกิจ	ประสิทธิภาพ	ร้อยละ	92.40
บทที่ 2 การกลางาน	ประสิทธิภาพ	ร้อยละ	90.00
บทที่ 3 การติดต่อกองตรวจคนเข้าเมือง	ประสิทธิภาพ	ร้อยละ	90.50
บทที่ 4 การโฆษณา	ประสิทธิภาพ	ร้อยละ	88.30
บทที่ 5 การสั่งซื้อสินค้า	ประสิทธิภาพ	ร้อยละ	86.80

ประสิทธิภาพตัวแรกของบทเรียนเฉลี่ยมีค่าประสิทธิภาพ 89.60 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ประสิทธิภาพตัวแรกที่กำหนดไว้ ($E_1 = 85$) ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะแบบเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยการศึกษาเอกสาร งานวิจัย หนังสือ และตำราที่เกี่ยวข้องกับภาษาไทยเชิงธุรกิจและแบบเรียน โดยเฉพาะแบบเรียนสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ และมีการแก้ไขรูปแบบ เนื้อหา คำศัพท์ ฯลฯ ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญก่อนนำแบบเรียนนี้ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

อย่างไรก็ตามค่าเฉลี่ยร้อยละของแต่ละบทเรียนได้คะแนนแตกต่างกัน ซึ่งบทที่ 1 ได้สูงสุดได้แก่ 92.40 รองลงมาเป็นบทที่ 3 ได้คะแนนเฉลี่ย 90.50 และบทที่ได้คะแนนต่ำสุด คือ บทที่ 5 ได้แก่ 86.80 ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะระดับความยากของแต่ละบทเรียน ซึ่งบทที่ 1 มีเนื้อหาสั้นสุด ไม่ซับซ้อน และจำนวนคำศัพท์ใหม่สำหรับผู้เรียนควรเรียนรู้ในบทเรียนก็น้อยสุด แต่บทที่ 5 มีเนื้อหามากกว่า และจำนวนคำศัพท์ใหม่สำหรับผู้เรียนควรเรียนรู้ก็มากขึ้นกว่าบทเรียนแรก เพราะฉะนั้นสามารถอภิปรายได้ว่า นอกจากบทที่ 3 แล้ว คะแนนเฉลี่ยที่ได้ของแต่ละบทเรียนต่ำลงตามผู้เรียนจึงควรจัดคาบเรียนของแต่ละบทให้เหมาะสมกับเนื้อหาบทเรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้เข้าใจและเรียนรู้บทเรียนมากขึ้น เช่น จัดคาบเรียนบทหลังๆ มากกว่าบทเรียนต้น

ส่วนบทที่ 3 ได้คะแนนเฉลี่ยสูงเป็นอันดับที่ 2 ทั้งที่เป็นบทเรียนมีเนื้อหาค่อนข้างมาก และมีคำศัพท์ใหม่สำหรับผู้เรียนควรเรียนรู้มากพอสมควร เมื่อเปรียบเทียบกับบทอื่นๆ ในแบบเรียน อาจเป็นเพราะผู้เรียนในกลุ่มตัวอย่างทุกคนมีความรู้เกี่ยวกับการติดต่อกองตรวจคนเข้าเมืองเบื้องต้นมาก่อน เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างทุกคนเป็นชาวเกาหลีที่อาศัยอยู่ในประเทศไทยหลายคนจึงเคยติดต่อกองตรวจคนเข้าเมืองด้วยตนเอง ซึ่งสามารถตอบคำถามได้ดีกว่าบทอื่นในแบบเรียน ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎี ดันหยง [8] ได้กล่าวถึงทฤษฎีเชื่อมต่อนสถานการณ์ ตอบสนองของ เอ็ดเวิร์ด แอล ธอร์นไดค์ (Edward, L. Thorndike) ว่าการทำงานของสมองมนุษย์ ประกอบด้วยสถานการณ์เดิมเชื่อมต่อกับสถานการณ์ สิ่งเร้า และการตอบสนองกับสถานการณ์ ที่ได้มาใหม่

2. แบบเรียนภาษาไทยสำหรับนักธุรกิจเกาหลี ได้ $E_1/E_2 = 89.60/87.40$ ซึ่งตัวแรก E_1 คือ ค่าประสิทธิภาพเฉลี่ย และ E_2 คือ ค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ เนื่องจาก E_1 ได้เกินคะแนนจากการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียน ผู้เรียนจึงดำเนินการหลังจากได้ความรู้จากการอธิบายของผู้สอนหรือการทำแบบฝึกหัดท้ายบทอ่าน ซึ่งความจำของผู้เรียนยังคงอยู่ไม่ลืม แต่ส่วน E_2 ได้เกินคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน ผู้เรียนจึงตอบคำตอบหลังจากเรียน

ทั้ง 5 บทเรียน นั่นคือ เหตุผลที่ทำให้ตัว E_2 ได้คะแนนต่ำกว่า E_1

3. จากการทดลอง “แบบเรียนภาษาไทย สำหรับนักธุรกิจเกาหลี” สรุปได้ว่า แบบเรียน มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน ซึ่งเป็นเพราะ ผู้วิจัยสร้างแบบเรียนนี้ขึ้น โดยเจาะจงกลุ่มผู้เรียน เป็นชาวเกาหลีเท่านั้น เนื่องจากผู้วิจัยเป็น ชาวเกาหลีที่เคยทำงานทั้งนอกและในประเทศไทย โดยทำงานร่วมกับชาวไทย จึงทราบถึงความสนใจ และความต้องการของผู้เรียนเป็นอย่างดี และสร้าง แบบเรียนโดยคำนึงถึงสิ่งเหล่านั้น ทำให้ผู้สอน สามารถถึงความสนใจของผู้เรียนได้ดี เพราะฉะนั้น ความร่วมมือในการทำกิจกรรมได้จากผู้เรียน ในการเรียน และการตอบสนองความต้องการ

ทุกครั้งที่สอนได้ส่งผลต่อค่า $E_1/E_2 = 89.60/87.40$ ให้ได้ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 85/85 เช่นเดียวกัน กับงานวิจัยของ เจิ่น เกิม ตู [9] เนื่องจากผู้วิจัย ก็เป็นชาวเวียดนามเช่นเดียวกันกับกลุ่มผู้เรียน จึงทราบถึงเนื้อหาวัฒนธรรมไทยที่ผู้เรียนชาวเวียดนาม สนใจ และทราบเป็นอย่างดีถึงพื้นฐานวัฒนธรรม เวียดนามว่า วัฒนธรรมเวียดนามมีความคล้ายคลึง หรือแตกต่างกับวัฒนธรรมไทยอย่างไรเพียงใด ซึ่งข้อมูลเหล่านี้ได้นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการ กำหนดวัตถุประสงค์ เนื้อหา และกิจกรรมการเรียน การสอน ทำให้ชุดการสอนที่สร้างขึ้นสอดคล้อง ความต้องการและความสนใจของผู้เรียนได้ เป็นอย่างดี

เอกสารอ้างอิง

- [1] Korea Trade Investment Promotion Agency, KOTRA. (2554). *บริษัทเกาหลีที่ลงทุนในประเทศไทยในปี พ.ศ. 2551 และการลงทุนในลักษณะเป็นส่วนบุคคลนั้นในปลายปี พ.ศ. 2549*. สืบค้นเมื่อ 26 สิงหาคม 2554, จาก <http://www.kotra.or.kr>
- [2] สถานทูตสาธารณรัฐเกาหลีประจำราชอาณาจักรไทย. (2554). *การค้าส่งสินค้าออกจากประเทศไทยสู่ สาธารณรัฐเกาหลีในปี พ.ศ. 2550 และการค้าออกจากสาธารณรัฐเกาหลีสู่ประเทศไทยในปี พ.ศ. 2550*. สืบค้นเมื่อ 23 พฤศจิกายน 2554, จาก <http://tha.mofat.go.kr>
- [3] กระทรวงแรงงานแห่งประเทศไทย. (2554). *ชาวเกาหลีที่เข้ามาประกอบอาชีพอยู่ในราชอาณาจักรไทย อย่างถูกต้องตามกฎหมาย*. สืบค้นเมื่อ 27 กันยายน 2554, จาก <http://www.mol.go.th/academician>
- [4] พิศเพลิน สงวนพงศ์. (2528). *ภาษาไทยธุรกิจหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพพาณิชยกรรม*. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.
- [5] เอกฉัท จารุเมธีชน. (2541). *ภาษาไทยธุรกิจ*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- [6] Korean Association of Thai Studies. (2552). *อดีตและอนาคตของความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทย - สาธารณรัฐเกาหลี*. ใน *เอกสารชุดประกอบการสัมมนาของ Korean Association of Thai Studies*. กรุงเทพฯ: Korean Association of Thai Studies.
- [7] ปรีชา ช่างขวัญยืน. (2536). *ภาษาไทยธุรกิจระดับอุดมศึกษา*. กรุงเทพฯ: สร้างสรรค์ - วิชาการ.
- [8] หทัย ตันหยง. (2528). *การเขียนหนังสือแบบเรียน : เอกสารคำสอน*. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- [9] เจิ่น เกิม ตู. (2552). *ชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยสำหรับชาวเวียดนาม เรื่อง วันสำคัญของไทย*. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.